

Det var länge sedan grammfonen hade sin renässans och den moderna versionen är bättre än någonsin. Snygg att titta på är den också.

Sktivspelare är hetare än någonsin. En femdubbling av försäljningen det senaste året låter nästan som rena fantasififfror, men de flesta av skivspelarna är de enormt populära USB-modellerna som man använder för att göra MP3-filer av LP-samlingen. Mer ambitiösa vinylfantaster vill ha ett bättre ljud och uppskattar andra kvaliteter. En bra skivspelare behöver inte kosta mer än en USB-spelare gör nu för tiden. Men de allra bästa är enklare konstruktioner där det mest grundläggande finns på plats: ljudkvaliteten.

Engelska Rega har en tradition att göra saker och ting så enkelt som möjligt. Utan överflöd och sådant som inte förbättrar, utan i värsta fall förstör ljudkvaliteten. Därför är alla Regas skivspelare, inklusive den billigaste P1 som kostar 2 500 kronor, byggda efter samma recept: en styv platta med motor, tonarm

och en stum skivtallrik som är monterad med oljefyllda lager. Enkelt och bra. Det grundläggande som utmärker Rega-spelarna är ingrediensernas kvalitet. Och de är betydelsefulla. Mekanisk precision och bra dämpning är viktigare i skivspelare än i många andra komponenter i en anläggning.

Finsmakardelar

Regas nya P3-24 Colours är byggd efter samma recept som alla deras spelare, men den här versionen skiljer sig från den legendariska P3 genom att armen är förbättrad, motorn utbytt mot en ännu bättre 24-polmotor som är hämtad från de dyrare P5- och P9-modellerna, och strömförsörjningen har plockats bort. I stället levereras P3-24 Colours med en extern TT PSU-strömförsörjning, med quartz-styrd hastighetskontroll och en knapp

som växlar mellan 33 och 45 varv.

Strömförsörjningen gör att rotationshastigheten är så stabil att den avviker maximalt 0,05 procent – i praktiken inte hörbart. Den finns också som en uppgradering till den vanliga Rega P3-24 (i mattsvart) och den dyrare P5. Köper man TT PSU löst kostar den 2 900 kronor.

Ny tonarm

Rega är vida berömda för sina synnerligen fina tonarmar som även sitter på otaliga skivspelare från andra märken. På den här spelaren heter armen RB301 och här har lagren och kablagen förbättrats jämfört med RB300-armen som har gjort P3-modellen så berömd. Armbasen är monterad i en trepunkters anordning som ger bättre stabilitet, och antiskatingen är magnetisk i

FÄRGRIK Klang

FAKTA

- Remdriven glastallrik
- Rega RB301-tonarm
- Separat TT PSE-strömförsörjning
- Pris: 8 000 kr

**"REGA ÄR VIDA BERÖMDA FÖR SINA
SYNNERLIGEN FINA TONARMAR
SOM ÄVEN SITTER PÅ OTALIGA SKIV-
SPELARE FRÅN ANDRA MÄRKEN."**

stället för fjäderbelastad, precis som på den mer påkostade RB700-tonarmen.

Allt detta är monterat på en lätt och styv laminatplatta som finns i många olika glänsande färger. En filtmattna täcker skivtallriken av glas som drivs av en precisionsrem från 24-polsmotorn.

Groovy

Medan de allra billigaste skivspelarna har begränsat med bas och dynamik, har P3-24 timing, precision och öppenhet som gör att den skiljer sig från billigmodellernas klangkaraktär. Regas ljudbild är gediget

planterad med ett utomordentligt potent basfundament. Som inte alls verkar komma från grammofo-nens lite spinkiga utseende. Ljudbilden har visserligen inte riktigt samma tjustiga fokus och transparens som Thorens mer kostsamma TS 160HD, och den har inte heller lika stor rytmisk timing som den flera gånger dyrare Linn Majik LP12. Men ljudskillnaden är inte lika stor som prisskillnaden.

Mycket beror som bekant på tonarmen. Den förbättrade RB301 och den separata strömförsör-jningen gör att Rega-spelaren har en stor fördel gentemot andra spelare som kostar under 10 000

kronor. Pianot på "Autumn Leaves" från Keith Jarretts Standard-serie är så gott som befriat från avvikelser i tonhöjd och P3-24 påminner mer om en stabil direkt driven spelare. Jack DeJohnnettes trummor hade nog kunnat vara mer distinkta, för spelarens klang-balans drar sig i riktning mot varm och glödande (med pick-upen Elys 2, se faktaruta). Men ändå är instrumen-ten prydligt och korrekt fokuserade och ljudbilden har ett övertygande djup och bra rymd. U2 på vinyl hamrar loss i högtalarna och det enda jag egentligen saknade från de tilltufsade Rattle and Hum-låtarna var en större kontroll på komplexa låtar, där instru- ▶

